

p a j ą k

ANDRZEJ PAJĄK

Andrzej Pająk urodził się 8 maja 1945 roku w Stryżawie (województwo małopolskie). W 1958 roku rozpoczął naukę w 5-letnim Liceum Pedagogicznym w Żywcu, w którym zdał maturę w 1963 roku. W tym samym roku został przyjęty na studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Dyplom (z wyróżnieniem) magistra inżyniera elektronika w specjalności Automatyka i Maszyny Matematyczne otrzymał w marcu 1969 roku, już na Wydziale Elektroniki. Bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął pracę w ówczesnej Katedrze Budowy Maszyn Matematycznych jako asystent stażysta, a później na stanowisku asystenta i starszego asystenta (Katedra z czasem została przekształcona w Instytut Budowy Maszyn Matematycznych, a następnie Instytut Informatyki). W 1979 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych przyznany przez Radę Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej za rozprawę *Niektóre problemy koordynacji współbieżności w systemach rozproszonych*. Po 1979 roku był zatrudniony w Instytucie Informatyki na stanowisku adiunkta, starszego wykładowcy (w latach 1989–2001) i ponownie adiunkta, na którym pracuje do chwili obecnej.

Zainteresowania naukowe i dydaktyczne Andrzeja Pajaka dotyczą szeroko rozumianych zagadnień języków i metod programowania, algorytmów, struktur danych, języków formalnych, modelowania i analizy systemów współbieżnych i rozproszonych. Ma znaczny dorobek we wprowadzaniu tych zagadnień do praktyki dydaktycznej. Prowadzi lub prowadził takie wykłady, jak: „Analiza algorytmów”, „Techniki kompilacji”, „Programowanie obiektowe”, „Algorytmy i struktury danych”, „Struktura języków programowania”, „Oprogramowanie systemowe”, a także liczne kursy programowania w językach Algol, Fortran, Pascal, C, C++ i Java.

W 1971 roku odbył dwumiesięczny staż zawodowy w ośrodku obliczeniowym Politechniki Helsińskiej (Helsinki University of Technology). Przygotowując rozprawę doktorską odbył w 1977 roku staż naukowy w INRIA (Institut National de Recherche en Informatique et en Automatique) w Rocquencourt, Francja. W zespole CORNAFION kierowanym przez Profesora Claude'a Kaisera zajmował się problemami weryfikacji poprawności protokołów komunikacyjnych w systemach rozproszonych. Wyniki dotyczące tej tematyki, rozszerzone o zagadnienia badania efektywności protokołów, zostały przedstawione w rozprawie doktorskiej.

W 1971 roku odbył dwumiesięczny staż zawodowy w ośrodku obliczeniowym Politechniki Helsińskiej (Helsinki University of Technology). Przygotowując rozprawę doktorską odbył w 1977 roku staż naukowy w INRIA (Institut National de Recherche en Informatique et en Automatique) w Rocquencourt, Francja. W zespole CORNAFION kierowanym przez Profesora Claude'a Kaisera zajmował się problemami weryfikacji poprawności protokołów komunikacyjnych w systemach rozproszonych. Wyniki dotyczące tej tematyki, rozszerzone o zagadnienia badania efektywności protokołów, zostały przedstawione w rozprawie doktorskiej.

Słowa kluczowe

- algorytmiczne aspekty grafiki komputerowej
- zaawansowane struktury danych
- języki programowania
- techniki kompilacji
- modele współbieżności

P

W latach 1983–1985 w ramach urlopu bezpłatnego w Politechnice Warszawskiej pracował jako wykładowca w USTO (Université des Sciences et Technologies d'Oran, Algeria), prowadząc wykłady z metod numerycznych i podstaw optymalizacji dyskretnej. Po powrocie do Instytutu angażował się w rozmaite działania z obszaru dydaktyki i spraw organizacyjnych. W latach 1988–1999 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu ds. nauczania. W 1990 roku, we współpracy z Instytutem Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej i sponsorującym partnerem francuskim — Institut Télé systèmes (filia France Télécom), zorganizował Studium Podyplomowe Teleinformatyki CITCOM, a w latach 1990–1993 był kierownikiem tego Studium. W latach 1993–1995 był członkiem Rady Programowej Kursów Zastosowań Matematyki Polskiej Akademii Nauk. Uczestniczył w pracach licznych komisji Rady Wydziału i komisji powoływanych przez Dziekana. Był także przedstawicielem Wydziału w Rektorskiej Komisji ds. Informatyzacji Uczelni (1999–2002).

Uczestniczył w kilku dużych projektach badawczych Instytutu, m.in.: w projekcie systemu KRTM/GEO 20 był współautorem oprogramowania aplikacyjnego pod nazwą SFINX;

w projekcie SLOT był autorem biblioteki graficznej niskiego poziomu i współautorem oprogramowania sterującego wizualizacją terenu dla symulatora lotu; w projekcie „Cyfrowa archiwizacja zdjęć” dla PAP opracował (wraz z M. Rudowskim) interaktywne oprogramowanie obsługujące proces archiwizacji i wyszukiwania. Wyniki tych prac były dokumentowane w publikacjach, na konferencjach krajowych lub w raportach technicznych. Był współautorem 4 publikacji książkowych: *System SFINX* (Wydawnictwo SIGMA, 1981; z G. Prochowskim i J. Sobolewskim), *Makrogeneratory, asemblery i konsolidatory* (PWN, 1983; z A. Wigurą), *Grafika komputerowa: metody i narzędzia* (praca zbiorowa pod red. J. Zabrodzkiego, WNT, 1994) oraz *Język C++: mechanizmy, wzorce, biblioteki* (Wyd. BTC, 2010; z R. Nowakiem).

W 2003 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej. Wcześniej był trzykrotnie wyróżniany nagrodami Ministra i kilka razy nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej.

Jest żonaty, ma dwie córki. Władza językiem francuskim, angielskim i rosyjskim. Pozazawodowo interesuje się turystyką górską, muzyką klasyczną i gwarą góralską.

